

Práce rozebírá osm verzí narativu o thórově výpravě do sídla thursa (obra) Geirroda. Tyto variantní verze náleží do různých žánrů a jsou datovány do různých dob - nejstarší je skaldská báseň z doby před christianizací Skandinávie (10. stol.), zatímco další verze byly zapsány křesťanským Island'anem Snorrim Sturlusonem a dánským kronikářem Saxonem Grammatikem (oba 13. stol.). Nejmladší verze je pohádkový příběh z 15. stol. Variace mezi žánry a různými dobami je v práci využita ke sledování a analýze změn, které postihly původně náboženský narativ po konverzi ke křesťanství, tj. poté, co zaniklo původní pohanské symbolické univerzum a bylo nahrazeno středověkým. Ačkoliv zůstala základní struktura příběhu a jména protagonistů uchována celkem věrně (s ohledem na časový rozptyl a nepřímý přenos), smysl a žánrové zařazení příběhu se signifikantně proměnilo: v případě Saxona Grammatika do euhemerizované pseudohistorie a v případě příběhu z 15. stol. do pohádkového vyprávění jen volně svázaného s postavou historického krále Ólafa Tryggvasona. Toto pozorování ilustruje a potvrzuje proces demytizace pohanských mýtů a ukazuje dva žánry, v nichž budou mýty „uloženy“ pro středověké obecnstvo: v pohádkách a v pseudohistorických národních počátcích sepsaných ranými kronikáři.